

EVELIN STERMITZ, Koncentračný tábor Ljubelj, 2004, video, 14min. 32s.

„The video deals with pains and hopes of this cruel location. The dancer shows what she was feeling about the situation and is standing for the absent women there. But it stands also for the painful feeling of women in concentration camps and also for psychic discrimination of women in general. It was created by an improvised performance without spectators.“

EVA FILOVÁ, Šťastné a veselé..., 2005, inštalácia

„Čas rozprávok (najmä čas Vianoc) je spojený so zvýšenou koncentráciou domáceho násillia, samovrážd a dezilúzií. Práve v rozprávkach nájdeme archetypy násillia, s ktorými vyrastáme a začleňujeme sa do spoločnosti. V kolekcii siedmych rozprávok je hlavným menovateľom žena (dievča, panna, dieťa), prechádzajúca životnými strasťami so šťastným alebo tragickým koncom. Svet ilúzie doplňa svet reality – v podobe siedmych „dôkazových“ svedectiev o JEJ existencii, či už v rozpore s ilúziou alebo preberaním jej známych atribútov.“

ILDIKÓ PÁLOVÁ, Ja, Plán úteku, zatvorená spáľňa, maľby, 2004/5

„Vychádzala som z veľmi nepríjemných zážitkov z Nemecka z leta roku 2004. Bola som uväznená, páchatel' ma predávkoval drogami a znásilňoval. Liečila som sa maľbou, ale tiež som sa pomocou obrazov chcela pomstiť. Mapa úteku je obraz, ktorý vyjadruje moju poslednú nádej, ako utiecť stopom, obaz izba zase uzavretosť miestnosti, kde nie sú dvere. Ďalší obraz znázorňuje mňa, ako ma páchatel' dusí.“

GORDANA ZLATANOVIČ, Divokí anjeli, 4 videá, 2005/6

„Snažím sa zviditeľniť otázky, ktoré sa považujú za tabu – tienisté stránky ľudskej existencie. Projekt prepája sociálne a kultúrne problémy. Dlhodobejšie sa zaoberám skúmaním prostitúcie z viacerých pohľadov. Videá Divokí anjeli sa zameriavajú na mužov, využívajúcich prostitúciu alebo na nej finančne zúčastnených, ktorým je obvykle venovaná najmenšia pozornosť.“
Videá boli pôvodne prezentované v intímnych izbách erotického masážneho salóna Wild angels v Bratislave (ktorý bol počas vernisáže autorkou deklarovaný ako alternatívny galerijný priestor – galéria portrétov).

LENKA KLODOVÁ, V rukou, fotografie, 2002

„Porno, jako pokleslý obraz touhy který patří jen a jen mužům, mne zajímá už dlouho. Najednou jsem se začala pod lampou dívat na ty nebohé holky jako matka. Bylo mi jich hrozně líto.“

PAVLA SCERANKOVÁ, Strach v úkryte, video, 2006

„Partnerstvo si predstavujem ako úkryt. Úkryt môže byť bezpečné miesto, kam sa pred všetkými utiekame. Úkryt môže byť miesto, kam sa za nami nikto nedosane, aby nám pomohol do bezpečia. Domáce násillie je strach v úkryte.“

ŠTĚPÁNKA ŠIMLOVÁ, I am terribly sorry, 2002

„Figuríny ve výkladních skříních jsou jakýmsi pojednanými ramínky na oděvy a zároveň jsou velmi skutečné. Mají tvary a formu jakési abstrakce ženské krásy a neustále se omlouvají. Omluva je takový autobiografický příspěvek, pokus o oživení světa, který žije svým vlastním životem, přidání emoce nebo pocitu. Permanentní pocit viny, který pramení bůhví odkud.“

GROUPE GUMA GUAR, 2006

Video, nálepky a plakáty skupiny GGG jsou ironickým komentářem k primitivnosti českých reklam na pivo, ke způsobu, jakým vnucují mužské části populace laciné vzory chování, plné machizmu a agresivity.

PODE BAL, Obrazy, 2006

„Obrazy které mají formu nápisů, si vytváříme v mysli sami. Co provedou „dva muži nad ní“ „žene na schodech“? Nebo jí snad už něco provedli, poválili jí na zem? Proč jsou „nad ní“? Kopou jí, znásilňují nebo pouze stojí na jezdících schodech výš než ona? Je otec v koupelně podofíl? Bratr pasák? Mohou se k „žene na schodech“ sklánět „dva muži nad ní“, aby jí pomohli? Jaké obrazy vytváří naše mysl? A jaké obrazy vytváří naše mysl v kontextu této výstavy?

EVA JIŘÍČKOVÁ, 3 fotografie, 2006

Kdy začíná tolerance celodenního násillí?

PETR ROMANOV, video, 2006

TEREZA P. VELÍKOVÁ, Projekce ve výloze Galerie ETC, 2006

„Jde o záznam prostředí – obrazu, který je přenesen z Dubí do Prahy. Z místa, kde jsou prostitující se ženy za výlohou běžnou součástí života. Projekce tuto situaci komentuje pouhým záznamem. Vytržením z kontextu tak obraz více upozorňuje na fakt, že i takovéto zaměstnání je pro někoho pouze rutinou. Do jaké míry ale dobrovolnou či nucenou zůstává záhadou.“

RICHARD WIESNER, Nad'a, video, 2006

Jedná se o výpověď hlavní aktérky videa Ondřeje Brodyho MISS KRIMI .V sekvenci je použit originální materiál, který je přímo konfrontován s výpovědí Nadi.

ZDENKA ŘEZÁČOVÁ, Partnerský duel, inštalácia, 2006

Při zakoupení „partnerského duelu“ si můžete vyhodnotit vaše vztahy... Určete si i vy svého vítěze.“